

7 Veľkonočná nedeľa 2025 C

AI Takmer každý človek sa bojí neznámych vecí alebo životných skúšok. Hasič sa bojí prvého vážneho zásahu. Žena sa bojí svojho prvého pôrodu. Stredoškolač má strach z maturity. Športovec sa bojí prvého vážneho zápasu. Vždy sa bojíme neznámeho. Keď však poznáme skutočnosť, zvyčajne si vydýchame a upokojíme sa.

KE Ježiš v dnešnom evanjeliu hovorí niečo veľmi podobné: "Spravodlivý Otče, svet Ťa nepozná, ale ja Ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja."

DI Ježiš v týchto dvoch vetách vyjadruje dynamiku, ktorú možno opísať slovami: hľadanie vedie k poznaniu pravdy, poznanie pravdy vedie k láske a láska vedie k zdroju lásky k Bohu Otcovi. Táto pravda vychádza z dnešného úryvku evanjelia. Počujeme slová: učenici spoznávali, aby v nich bola láska. Poznanie pravdy vedie k láske, láska vedie k vzťahu, vzťah vedie k vnútornej spokojnosti a vyváženosti. Ale je tu ešte jedna dôležitá poznámka: svet Boha ešte nepoznal. Svet sa chová akoby nepotreboval poznať Boha. Dôsledok je jasný: svet nepozná pravú lásku, pravé vzťahy, pravý pokoj. Ak sa pozrieme na dnešný svet v našich končinách, svet sa zamerá na konzum, aby získal spokojnosť. Ale svet nie je spokojný a ani pokojný.

PAR Vráťme sa však k tomu, k čomu nás Boh volá. Poznať ho - pravda, milovať ho - najvyššie dobro, oslavovať ho - pokoj a radosť. Učenici mali Ježiša, aby ich to naučil. Dnes máme aj cirkev - Kristovo telo - aby nás ďalej učila Kristovu pravdu. KKC 37 opisuje túto dynamiku poznania a s ňou spojené ťažkosti takto: - Napriek tomu sa človek v historických podmienkach, v ktorých žije, stretáva s mnohými ťažkosťami, ktoré mu sťažujú poznanie Boha len na základe rozumu. Preto človek potrebuje byť osvietený Božím zjavením nielen v tom, čo presahuje jeho chápanie, ale aj "v náboženských a morálnych pravdách, ktoré sú samy o sebe prístupné rozumu, aby ich v súčasnom stave ľudstva mohli všetci ľudia poznať bez ťažkostí, s pevnou istotou a bez prímiesí omylu". - Jednoducho povedané: na úplné poznanie nestačí len ľudský rozum, ale aj svetlo viery, ktoré je vo Svätom písme, v posvätnej Tradícii, v učení Cirkvi a v praktickom živote opravdivo veriacich ľudí.

MY Ako mladý študent medicíny sa známy spisovateľ Cronin prispôbil duchu svojej doby a po vzore svojich kolegov sa na náboženstvo pozerá s

blahoslonným úsmevom. Sotva získal doktorát, začal sa vášnivo venovať lekárskej povolaniu. Kontakt s tajomstvami života ho nútil k hlbokému zamysleniu. Niekoľko rokov pôsobil ako lekár v dedine baníkov, ktorí boli hlboko veriaci. Jedného dňa výbuch plynu zasypal 14 baníkov na dne šachty. Zatiaľ čo skupiny pomocníkov a hasiči horúčkovo pracovali na ich záchrane, z celej dediny sa k nebu vznášali vrúcne modlitby matiek a manželiek k Bohu. Nakoniec sa k nim po piatich dňoch záchranári dostali. Zaujímavé je, že na tvárach baníkov nebolo vidieť ani stopy po zúfalstve. Slová hymnu Pane, náš pomocník vekov a modlitba dodávali pochovaným zaživa odvahu a silu tak dlho vzdorovať zúfalstvu. Doktor Cronin, ktorý neveril ani v Boha, ani v dušu, bol týmto prejavom viery hlboko dojatý. Po roku Cronin pracoval v okrese Montmouth, kde nebola žiadna nemocnica. Pomáhala mu dobrá zdravotná sestra, pravdepodobne vo veku okolo 50 rokov. Šľachetná duša, z ktorej vyžarovalo svetlo a pokoj. Bola veľkorysá až do krajnosti. Dňom i nocou sa starala o chorých. Jej plat bol však veľmi nízky. Jedného dňa jej Cronin hovorí: „Je smiešne pracovať za tak málo peňazí.“ Odpovedala mu s rozžiareným úsmevom: „Na živobytie mi to stačí.“ „Nie, mali by ste mať aspoň o jednu libru šterlingov týždenne viac. Len Boh vie, koľko si za svoju prácu zaslúžite.“ „Pán doktor, len ak Boh vie, čo si zaslúžim, to je všetko, čo potrebujem. To je pre mňa najdôležitejšie.“ Cronin zostal ako omráčený. Neskôr priznal, že: „Vtedy ma prenikol lúč svetla, v ktorom som uvidel nádherný bohatý život sestry a úbohú prázdnotu svojho vlastného života.“ Croninova cesta k úplnému obráteniu bola ešte dlhá a plná ťažkostí. Osobitne ho trápil problém utrpenia.

Neskôr však ako veriaci človek odpovedá biblickým Jóbom: „Život nie je honbou za pôžitkami, ale prípravou na večnosť. Je to čas skúšky, ktorý rýchlo beží k cieľu. A tento cieľ smeruje k večnosti.“

ADE Mnohí z nás sa vydali na dobrodružnú cestu za poznaním Boha. Mnohí nie. Nech je pre nás dnešné slovo Pána Ježiša novou výzvou. Nebojme sa Boha spoznávať a milovať, aby sme ho mohli napokon životom oslavovať. Amen.